

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-5683/24-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, sudac toga suda Nikola Raguz kao sudac pojedinac u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB 84397956623, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB 26187994862, poradi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 19. ožujka 2026. godine, u nazočnosti opunomoćenika tužitelja, a izočnosti uredno pozvanog tuženika, dana 30. travnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku Croatia osiguranju d.d. platiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje svotu od 8.471,03 eur s zateznim kamatama na 4.235,57 eur koje teku od 01. rujna 2023. godine do isplate i na 4.235,46 eur koje teku od 1. travnja 2025. godine i to do 29. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena i od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 27. rujna 2024. godine tvrdi da je njegov osiguranik Zdenka Filković stradala u prometnoj nesreći dana 22. prosinca 1993. godine. Nesreću je skrivio Jadranko Marić upravljajući motornim vozilom registarskih oznaka ZG-537-KI, osiguranim kod tuženika. Zdenka Filković vodila je pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu postupak za naknadu štete protiv tuženika zbog istog štetnog događaja. Zbog posljedica predmetne nesreće osiguraniku Zdenki Filković je priznato pravo na invalidsku mirovinu rješenjem broj: 69693 od 01.02.2005. Utuženo razdoblje nije prvo. Tužitelj je već vodio spor radi naknade štete nastale isplatom invalidske mirovine po istom činjeničnom i pravnom osnovu. Postupci su okončani u korist tužitelja. Za razdoblje od 01.04.2017. do 31.08.2021. tuženik je

podmirio štetu mirnim putem. Isplatom navedene invalidske mirovine tužitelj trpi daljnju štetu. Tuženik je odštetnim zahtjevom od 18.07.2023. pozvan da podmiri u mirnom postupku štetu nastalu za razdoblje od 01.09.2021. do 30.06.2023. u ukupnom iznosu od 4.235,57 eur. Po odštetnom zahtjevu nije postupljeno.

Tuženik odgovara tužitelju za štetu nastalu isplatom invalidske mirovine temeljem odredaba članka 161., a u vezi sa člankom 164. Zakona o mirovinskom osiguranju, pa stoga tužitelj zahtijeva kao u tužbi, tj: "Tuženik CROATIA osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862 dužan je platiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 3, Zagreb, OIB: 84397956623 svotu od 4.235,57 eur uz pripadajuću zateznu kamatu koja teče od 01. rujna 2023. do 29.prosinca 2023., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.prosinca 2023. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana." Zatim podneskom od 15. svibnja 2025. godine, jer je nastavio s isplatom ovih mirovina sovom osiguraniku i do 31. prosinca 2024. godine, zahtijeva:

"Tuženik CROATIA osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862 dužan je platiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 3, Zagreb, OIB: 84397956623 svotu od 8.471,03 eur sa zateznom kamatom koja teče

- na iznos od 4.235,57 eur od 01.09.2023. do 29.12.2023., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine,

- na iznos od 4.235,46 eur od 01.04.2025. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana. "

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 7. studenog 2024. godine navodi da priznaje nastanak šetnog događaja, pasivna legitimacija i odgovornost te činjenica da je tužitelj svom osiguraniku Zdenki Filković priznao pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu (predmetni šetni događaj). Oспорava se osnov i visina tužbenog zahtjeva. Tuženik se protivi pravnom shvaćanju tužitelja da bi se u ovoj pravnoj stvari primjenjivale odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju. Tuženi

ukazuje da je za donošenje meritorne odluke u sporovima koje pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguravatelja štetnika (ovdje tuženika) radi povrata iznosa isplaćenih na ime invalidske mirovine, mjerodavan Zakon o obveznim osiguranjima u prometu (ZOOP) koji je bio na snazi u vrijeme kada su izvršene isplate mirovina. Ako se smatra da je tužitelju nastala šteta danom isplate svakog pojedinog mjesečnog iznosa invalidske mirovine, to znači da se ima primijeniti mjerodavna odredba Zakona o obveznim osiguranjima u prometu koje su bile na snazi u vrijeme kada je tužitelj izvršio plaćanje svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa invalidske mirovine, a to je čl. 27. koji uređuje subrogacijske zahtjeve nositelja socijalnog osiguranja, kao *lex specialis* za tuženika.

Na to ukazuje recentna sudska praksa, a koju tuženik dostavlja u spis, iz koje je razvidno stajalište da je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu *lex specialis* koji je mjerodavan u konkretnom slučaju, a ne Zakon o mirovinskom osiguranju. S obzirom da je u ovom predmetu tuženik također osiguravajuće društvo koje je pasivno legitimirano temeljem police obveznog osiguranja od odgovornosti jasno je da se visina štete koju tužitelj navodno trpi isplatom invalidske mirovine mora utvrđivati upravo temeljem čl. 27. st. 2. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu kojim je propisano da se stvarnom štetom u smislu čl. 27. st. 1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu smatra razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji. Razmjerni iznos mirovine određuje se sukladno čl. 27. st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. Iako je teret dokaza na tužitelju, tuženik ipak predlaže na ovu okolnost provesti financijsko vještačenje.

Zaključno, tuženik predlaže da se sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja te obveže tužitelja da tuženiku naknadi trošak pristojbe na odgovor na tužbu.

3. Sud je proveo dokaz uvidom u prijavu o ozljedi na radu, zahtjev za pokretanjem prekršajnog postupka Policijske uprave Zagreb, tužiteljevo rješenje od 1. veljače 2005. godine broj 69693, s pripadnim nalazima i mišljenjima, odštetni zahtjev 18. srpnja 2023. godine i 24. veljače 2025. godine s povratnicama i obračun od 18. srpnja 2023. godine i 24. veljače 2025. godine te ovosudno presudu poslovni broj Pn-7387/07, Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj Gžn-1305/14 i Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2541/14 i P-2458/17

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Nije prieporno da je tužitelj svojim rješenjem od 1. veljače 2005. godine broj 69693 priznao svom osiguraniku Zdenki Filković pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad počevši od 1. studenog 2004. godine kao što nisu prijeporni nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija tuženikova, te njegova odgovornost.

6. Prijeporni su osnova i visina tužbenog zahtjeva.

7. Ovdje treba primijeniti odredbu čl. 161, st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13-119/22) sukladno kojem tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve do

kraja isplate tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju, a sukladno odredbi čl. 162, st. 1. istog Zakona ima pravo na naknadu štete od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpun gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe te primjenom odredbe čl. 164, st. 1. istog Zakona ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz čl. 161. ovog Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu.

8. Glede osnove i visine tužbenog zahtjeva, ponajprije je prijeporno koji zakon treba primijeniti u ovom postupku. Sud ocjenjuje da treba primijeniti zakon koji je bio u vrijeme kad je tužitelju nastala šteta isplatama invalidske mirovine svom osiguraniku, a to je vrijeme od 1. rujna 2021. godine do zaključno 31. prosinca 2024. godine te stoga treba primijeniti Zakon o mirovinskom osiguranju (NN 157/13-119/22), jer je isplata invalidske mirovine šteta koja nastaje sukcesivno kako je isplaćivana mjesečno. Također, treba primijeniti ovaj Zakon kao poseban u odnosu na sve druge zakone koji su opći poput Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-155/23) i Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/05-155/23), jer je upravo ovim posebnim propisom zakonodavac propisao što je i kolika je tužiteljeva šteta, tj. štetnikova obveza naknade štete u odnosu na isplaćene invalidske mirovine.

9. Stoga po odredbi čl. 161, st. 2, toč.1. Zakona o mirovinskom osiguranju tužitelj ima pravo na naknadu stvarne štete isplaćene invalidske mirovine svom osiguraniku po pravomoćnom rješenju u navedenom razdoblju u punoj svoti. Još je osnovnim zakonom o mirovinskom osiguranju (NN 157/13), tužitelj imao pravo zahtijevati naknadu ukupne svote novčanih davanja isplaćenih na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu, a odredbom čl. 41. Zakona o izmjenama i dopunama istog Zakona (NN 115/18), samo je razrađeno ovo pravo tužiteljevo u odnosu na isplaćene invalidske i obiteljske mirovine, upravo kako bi se izbjeglo ovakvo tuženikovo tumačenje da treba primijeniti propise poput Zakona o obveznim osiguranjima u prometu i Zakona o obveznim odnosima glede osnova tužbenog zahtjeva u odnosu na poseban propis tj. Zakon o mirovinskom osiguranju.

10. Pri tomu je sud uzeo u obzir i odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Rev-x 388/2018-2 od 25. kolovoza 2020., Rev-12/2022-2 od 12. siječnja 2022. godine, Revd-949/2021-2 od 16. ožujka 2021. godine, Rev 850/2022-3 od 25. listopada 2022. godine, koji se odnose na razdoblja prije 2019. godine. Točno je dakle da je u tim odlukama izraženo pravno shvaćanje o primjeni odredbi čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, sukladno kojem tužitelj ima pravo na razmjerni iznos mirovine oštećene osobe kao stvarnu štetu, što je i logično, jer se u svim tim postupcima to odnosi na isplatu invalidske mirovine za razdoblja prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama, Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 115/18). No, ovdje je riječ o isplati invalidske mirovine za razdoblje od 1. rujna 2021. godine do zaključno 31. prosinca 2024. godine, kada je na snazi bila odredba čl. 41. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 115/18), tj. odredba čl. 161, st. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju, sukladno kojem tužitelju pripada pravo na naknadu stvarne štete koja obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja tj. ovdje priznatog prava na invalidsku mirovinu u punoj svoti dok traje isplata invalidske

mirovine, bez obzira je li tužitelj osiguranik ispunio uvjete za ostvarivanje prava na starosnu mirovinu te slijedom toga ova odredba čl. 41, Zakona o izmjenama i dopunama, Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 115/18) jest kasniji propis koji derogira raniji, kao što je i poseban propis koji derogira opći, a u oba slučaja je raniji i opći propis upravo odredba čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima o prometu.

11. Stoga sud ocjenjuje da tužitelj za predmetno utuženo razdoblje ima pravo zahtijevati naknadu štete u ukupno svoti isplaćene invalidske mirovine svom osiguraniku Zdenki Filković te u dvojbi između dva propisa tj. Zakona o mirovinskom osiguranju i Zakona o obveznim osiguranjima u prometu je sud primijenio odredbu čl. 41. Zakona o izmjenama i dopunama, Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 115/18) te je tako utvrđena osnova tužbenog zahtjeva.

12. Glede uzročnopsljedične sveze, ona se predmnijeva sukladno odredbi čl. 1063. Zakona o obveznim odnosima, a tuženik je nije ni osporio. Nadalje, sud je vezan rješenjem u upravnom postupku glede prava tužiteljeva osiguranika na invalidsku mirovinu, jer nije ovlašten preispitivati tužiteljevo postupanje, budući je odredbama čl. 39-60. Zakona o mirovinskom osiguranju isključivo tužitelj ovlašten odlučivati o tom pravu svog osiguranika na osnovi zakonom propisanog postupka i samo tužitelj utvrđuje postojanje zakonskih pretpostavaka u upravnom postupku za ostvarivanje tih prava te je sud vezan tim rješenjem po odredbi čl. 5, 6. st. 1, čl. 7, st. 1. i 2., čl. 16, st. 1., 2. i 3. čl. 133, st. 1. i čl. 136, st. 1. navedenog Zakona dočim je sud dužan i ovlašten utvrđivati postojanje uzročnopsljedične sveze, ako ju tuženik ospori i predloži dokazivanje u tom pravcu (U-III-350/2006 i Rev-1237/21).

13. Glede visine tužbenog zahtjeva, tužitelj ju je utvrdio sukladno odredbi čl. 5. i čl. 104. te čl. 141. st. 1. i čl. 145. st. 2. točka 1. Zakona o mirovinskom osiguranju te je ovaj obračun od 18. srpnja 2023. godine i 24. veljače 2025. godine primjenom odredbe čl. 159. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09-110/21), u svezi s odredbom čl. 230. st. 1. Zakona o parničnom postupku predstavlja javnu ispravu, a tuženi je može osporavati po odredbi čl. 230. st. 3. Zakona o parničnom postupku, ali nije predložio dokaze o tomu, te sud nema razloga posumnjati i postupati po odredbi čl. 230. st. 4. Zakona o parničnom postupku (Rev-x 1277/15-2, Rev-x 456/14-2, Rev-x 827/15-2, Rev-x 1000/12-2, Revt 139/16-2), pa je utvrđeno uvidom u tužiteljevu potvrdu od 24. srpnja 2025. godine da je tužitelj isplatio svom osiguraniku invalidske mirovine u utuženom razdoblju u ukupnoj svoti od 4.235,57 eura. do 30. lipnja 2023. godine i 4.235,46 eura do 21. prosinca 2024. godine.

14. Sud je proveo i računovodstveno vještačenje na tuženikov prijedlog o činjenici koliki je razmjerni iznos mirovine koju tužitelj isplaćuje svom osiguraniku sukladno njegovu rješenju o priznavanju invalidske mirovine i one koja bi ibla utvrđena u slučaju ozljede na radu i tako je utvrđeno da je tužiteljevu osiguraniku priznata je invalidska mirovina zbog profesionalne nesposobnosti za rad, a kao posljedica ozljede na radu, uz primjenu mirovinskog faktora 0,5. Prema odredbi čl. 80. st. 1., t. 6. ZMO-a mirovinski faktor za izračun invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad uzrokovane ozljedom na radu koja se isplaćuje za vrijeme zaposlenja od 01. siječnja 2008. godine iznosi 0,6667. Tužitelj je od 2004. godine pa nadalje isplaćivao osiguranici mirovinu obračunatu po mirovinskom faktoru 0,5. Ako je trebalo potencijalnu invalidsku mirovinu oštećene, koja je posljedica

ozljede na radu, obračunati po mirovinskom faktoru 0,5, tada nema razlike između mirovine utvrđene rješenjem HZMO od 01.02.2005. godine i potencijalne invalidske mirovine koja je posljedica ozljede na radu. Ako je trebalo potencijalnu invalidsku mirovinu oštećene, koja je posljedica ozljede na radu, obračunati po mirovinskom faktoru 0,6667, tada je mirovina utvrđena Rješenjem HZMO od 01. veljače 2005. godine u cijelom spornom razdoblju manja od potencijalne invalidske mirovine koja je posljedica ozljede na radu, a utvrđena po mirovinskom faktoru 0,6667, koje mišljenje je u računovodstvenom dijelu stručno i obrazloženo, no nije odlučno zbog prethodno obrazloženih razloga da tužitelj ima pravo zahtijevati punu svotu isplaćenih mirovina svom osiguraniku u utuženom razdoblju.

15. U odnosu na zatezne kamate, primjenom odredbe čl. 165. st. 3 Zakona o mirovinskom osiguranju, tužitelj je 18. srpnja 2023. uputio odštetni zahtjev koji je tuženik primio 24. srpnja 2023. godine, sukladno povratnici s lista 40. spisa, kao što je uputio i odštetni zahtjev od 24. veljače 2025. godine, koji je tuženik primio 3. ožujka 2025. godine, sukladno povratnici s lista 160. spisa, što i nije prijeporno tj. utvrđeno je uvidom u odštetne zahtjeve i povratnice pa bi zakonski rok od 15 dana istekao 8. kolovoza 2023. godine za prvo razdoblje, za drugo 18. ožujka 2025. godine, a kako tužitelj zahtjeva zatezne kamate od 1. rujna 2023. godine za prvo razdoblje, a za drugo od 1. travnja 2025. godine, to mu je i dosuđeno.

16. Stopa zateznih kamata je određena sukladno odredbi čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-155/23), uz uvećanje od tri postotna boda, jer nije riječ o trgovačkom ugovoru.

U Zagrebu, dana 30. travnja 2026. godine

Sudac
Nikola Raguz

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Županijskom sudu u roku 15 dana od uručenja prijepisa. Žalba se podnosi putem ovoga suda.

DNA:

- tužitelju
- tuženiku

Broj zapisa: **9-30887-38dd4**

Kontrolni broj: **009e4-37113-afc93**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.